Nr. 118. | Środa 24. Maja 1871. | Rok 61.

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Czerwona księga przedłożona delegacyom mieści w sobie według doniesienia wiedeńskiego bióra korespondencyjnego 105 dokumentów i wracając do genezy konferencyi londyńskiej, ogarnia przestwór czasu od listopada r. z do kwietnia r. b. Z tych aktów przypada 58 na sprawę rewizyi traktatu paryskiego z marca 1865, dalej 25 na kwestyę dunajską, które obie, jak wiadomo, uporządkowane zostały na konferencyi londyńskiej; 10 odnosi się do kwestyi uznania republiki francuskiej, 5 dalszych do sprawy księstw Naddunajskich, a ostatnie 5 do sprawy rewizyi prawa morskiego. Dodatek do księgi mieści w sobie protokóły konferencyi londyńskiej i tekst traktatu z d. 3. marca 1871.

Dokumenta w sprawie konferencyi londyńskiej mają tylko głównie wartość historyczną, wszelako przedstawiają dokładny obraz stanowiska zajmowanego przez rząd austryacko-węgierski w kwestyi czarno-morskiej, poruszonej przez Rosyę, tudzież w kwestyi tyczącej się innostronnych niezbędnych rękojmi dla Porty, ze względu na neutralność morza Czarnego. Szczególnie zajmującą okazuje się być instrukcya, przesłana w lutym 1871 hr. Apponyemu jako pełnomocnikowi na konferencyi, skupia ona bowiem w sobie wyczerpujące zapatrywanie się Austryo-Węgier; następnie instrukcya do tegoż w sprawie kwestyi Dunajskiej z d. 19. stycznia, tudzież depesza do hr. Wimpffena w Berlinie, celem objaśnienia Prus w tej sprawie. Dwa dokumenta z d. 2. i 18. lutego r. b. stwierdzają, że przyszło następnie do zupełnej zgodności między Prusami i Niemcami a Austro-Węgrami. Równąż zgodność napotykać można w aktach tyczących księstw Naddunajskich. Depesza hr. Wimpffena z d. 30. marca, kładzie na to nacisk, że hr. Beust spotyka się na takiej samej podstawie zapatrywania z ks Bismarkiem i wyraża zadowolenie z tego powodu. Gabinety wiedeński i berliński wstawiają się zarówno za utrzymaniem księcia Karola Rumuńskiego, i spodziewają się, że utrwalenie stosunków rumuńskich, osobliwie też przez działanie konserwatywnych ministerstw, uczyni zbytecznem wmieszanie się Europy w myśl traktatu paryzkiego. Depesza hr. Wimpffena z dnia 2go kwietnia wskazuje, że w tej sprawie wzgląd na podniesione w Londynie prawo wolności stanowienia kraju o sobie był wielkiej wagi w postanowieniach kanclerza.

W ostatnim dziale zajmującą jest korespondencya poruszona przez stany Zjednoczone z powodu zgonu Tegetthoffa, a to pod względem więcej przedmiotu swego niż znaczenia politycznego. W ogóle i ta urzędowa publikacya okazując, z jaką wytrwałością bronione były tak ogólne, jak specyalne austryacko-węgierskie interesa, stwierdza wyraźnie wypowiedziane dążności pokojowe gabinetu austryacko-węgierskiego, oparte na porozumieniu się i wyrównaniu przeciwieństw.

Peszt Dnia 20. b m. odbyły się aż trzy posiedzenia węgierskiej izby deputowanych. Pierwsze posiedzenie było tajne. O 12tej godzinie otwarto publiczne posiedzenie, na którem Daniel Iranyi przedłożył następującą interpelacyę do całego ministerstwa:

„Wiedeńskie dzienniki doniosły niedawno, że austryacki prezydent rady ministrów hr. Hohenwart oświadczył w komisyi konstytucyjnej izby deputowanych Rady państwa, iż rząd austryacki nawet wtedy, gdyby Dalmacya zażądała połączenia się z Węgrami, nie popierałby tej dążności. Z tego powodu wystosowałem do rządu następującą interpelacyę:

Zważywszy, że Dalmacya według przysięgi złożonej przez króla przy koronacyi i naszych ustaw zasadniczych od dawnych czasów należy prawnie do węgierskiej korony, a faktycznie do krajów reprezentowanych w Radzie państwa; zważywszy, że art. 30. ustawy z 1868 r. konstatuje, iż Dalmacya z Kroacyą i Slawonią tworzą jedną całość prawno-państwową; zważywszy, że inny paragraf tejże ustawy mówi, iż należy wysłuchać legalnej reprezentacyi Dalmacyi, czy pragnie połączyć się z Węgrami, czy z Kroacyą i Slawonią; zważywszy, że austryacki prezydent rady ministrów niedawno oświadczył: Nawet gdyby Dalmacya życzyła sobie być połączoną z Węgrami, rząd nie mógłby zadość uczynić temu żądaniu; zapytuję ministerstwo: Co uczyniło, ażeby wykonać wspomniony powyżej artykuł 38my ustawy z r. 1868? Czy węgierski prezydent rady ministrów otrzymał urzędową wiadomość o tem oświadczeniu przedlitawskiego prezydenta rady ministrów i co uczynić zamierza w obec tego oświadczenia?“

Wersal. Traktat pokoju zawartego pomiędzy Francyą a Niemcami, odczytany na posiedzeniu zgromadzenia narodowego w Wersalu dnia 16. b. m i przyjęty jednogłośnie, tak opiewa według przekładu „Czasu“:

Art 1 Odległość od miasta Belfortu do linii granicznej, jak zrazu zaproponowaną była w układach wersalskich, i jak jest zaznaczoną na mapie, dołączonej do instrumentu ratyfikacyjnych punktów przedugodnych z d. 26 lutego, uważaną jest jako wskazująca miarę obwodu, który z mocy warunków, odnoszących się do artykułu 1. punktów przedugodnych, pozostać ma przy Francyi z miastem Belfortem i jego fortyfikacyami.

Rząd niemiecki gotów jest rozszerzyć ten obwód w taki sposób, aby obejmował powiaty Belfort, Delle i Giromagny, równie jak część zachodnią powiatu Fontaine, na zachód linii zakreślonej od punktu, gdzie kanał Rodanu i Renu wychodzi z powiatu Delle na południe od Montreux-Chateau aż do granicy północnej powiatu między Bourg i Felon, gdzie linia ta dosięga linii powiatu Giromagny.

Rząd niemiecki odstąpi jednak terytorya wspomnione tylko pod warunkiem, jeżeli rzeczpospolita francuska zezwoli z swej strony na sprostowanie granicy wzdłuż krańców zachodnich powiatów Cutenom i Thionville, która pozostawiłaby Niemcom terytoryum na wschód linii wychodzącej od granicy luxemburgskiej, między Hussigny i Redingen, zostawiając w rękach Francyi wsie Til i Villerupt, przedłużając się między Erronville i Aumetz, między Beuvillers i Boulange, między Brieux i Lomeringen, i łącząc się z dawną linią graniczną między Avril i Moyeuvre.

Komisya międzynarodowa, o której jest mowa w artykule 1m punktów przedugodnych, uda się na miejsce natychmiast po wymianie ratyfikacyj niniejszego traktatu, aby dokonać prac poruczonych sobie, i zakreślić nową granicę stosownie do powyższych zastrzeżeń.

Art. 2. Poddani francuscy urodzeni na terytoryach odstąpionych, mieszkający obecnie w tych terytoryach, a chcący zachować narodowość francuską, będą mogli aż do 1go października 1872, po uczynieniu właściwej władzy poprzedniego oświadczenia przesiedlać się do Francyi, i tam osiadać, a prawa tego nie może zmieniać ustawa o służbie wojskowej, w którym to razie zachowują obywatelstwo francuskie.

Wolno im będzie zatrzymać swe nieruchomości, położone na terytoryum przyłączonem do Niemiec.

Żaden mieszkaniec terytoryów odstąpionych nie będzie mógł być prześladowanym, niepokojonym lub poszukiwanym osobiście lub majątkowo, z powodu aktów politycznych lub wojskowych podczas wojny.

Art. 3. Rząd francuski wyda rządowi niemieckiemu archiwa, dokumenta i regestra, dotyczące administracyi cywilnej, wojskowej i sądowej w terytoryach odstąpionych. Gdyby niektóre z tych tytułów były gdzieindziej, zostaną zwrócone przez rząd francuski na żądanie rządu niemieckiego.

Art. 4. Rząd francuski odda rządowi cesarstwa niemieckiego w terminie półrocznym, licząc od wymiany ratyfikacyj tego traktatu:

1) Sumy złożone przez departamenta, gminy i zakłady publiczne terytoryów odstąpionych;

2) Kwoty wynagrodzeń za zaciągi i zastępstwa należące do wojskowych i marynarzy, rodem z terytoryów odstąpionych, a którzy się oświadczą za narodowością niemiecką.

3) Kwoty kaucyi urzędników rachunkowości w państwie;

4) Kwoty sum złożonych dla spisów sądowych, w skutku środków przyjętych przez władze administracyjne lub sądowe w terytoryach odstąpionych.

Art. 5. Oba narody używać będą jednakowego traktowania pod względem żeglugi na Mozelli, na kanale Marny do Renu, na kanale Rodanu i Renu, na kanale Saary i wodach spławnych, będących w związku z temi drogami żeglownemi. Prawo spławu zostanie zatrzymane.

Art. 6. W. Strony kontraktujące będąc zdania, że granice dyecezalne terytoryów odstąpionych cesarstwu niemieckiemu, winny stosować się do nowej granicy, oznaczonej powyżej artykułem 1ym, porozumieją się po ratyfikacyi niniejszego traktatu bezzwłocznie względem środków w tym celu obrać się mających.

Gminy należące bądź do kościoła reformowanego, bądź do wyznania augsburgskiego, ustanowione w terytoryach odstąpionych przez Francyę; przestaną zależeć od władz kościelnych francuskich.

Gminy kościoła wyznania augsburgskiego, utworzone w augsburgskich, przestaną zależeć od konsystorza i od dyrektora rezydującego w Strassburgu.

Gminy izraelickie terytoryów, położonych na wschód od nowej granicy, przestaną zależeć od konsystorza centralnego izraelickiego rezydującego w Paryżu.

Art. 7. Spłata 500,000.000 nastąpi w ciągu miesiąca od przywrócenia władzy rządu francuskiego w mieście Paryżu. Miliard spłacony zostanie w ciągu roku, a pół miliarda do 1. maja 1872. Trzy ostatnie miliardy spłacone zostaną 2. marca 1874, jak to zawarowane zostało w punktach przedugodnych. Począwszy od 2. marca r. b. procenta od owych 3 miliardów franków płacone będą corocznie 3. marca po $^5/_{100}$ na rok.

Wszelka suma zaliczona naprzód na rachunek trzech ostatnich miliardów, nie będzie procentowaną od dnia dokonanej spłaty.

Wszelkie spłaty nastąpić będą mogły tylko w głównych miastach handlowych niemieckich i dokonywane będą w kruszczu: złotem lub srebrem, w biletach bankowych angielskich, w biletach bankowych pruskich, w biletach banku królewskiego niderlandzkiego, w biletach banku narodowego belgijskiego, w przekazach na okaziciela, lub wekslach pierwszego stopnia wymienianych za gotówkę.

Ponieważ rząd niemiecki ustanowił we Francyi wartość talara pruskiego na 3 fr. 75 cent., rząd francuski przyjmuje zamianę monet obu krajów po cenie wzwyż wskazanej.

Rząd francuski zawiadomi rząd niemiecki na trzy miesiące wprzód o wszelkiej spłacie, jaką zamierza uczynić do kas cesarstwa niemieckiego.

Za spłatą pół miliarda i ratyfikacyą traktatu stanowczego pokoju, departamenta Sommy, dolnej Sekwany i Eure zostaną opuszczone, o ile będą jeszcze zajęte przez wojska niemieckie. Opuszczenie departamentów Oisy, Sekwany i Oisy, Sekwany i Marny i Sekwany, jakoteż fortów paryzkich, nastąpi natychmiast skoro rząd niemiecki uważać będzie przywrócenie pokoju tak we Francyi jak w Paryżu za dostateczne do zapewnienia wykonania zobowiązań zaciągniętych przez Francyę.

W każdym razie opuszczenie to nastąpi za spłatą trzeciego pół miliarda.

Wojska niemieckie w interesie swego bezpieczeństwa, będą mogły rozporządzać pasem neutralnym, położonym między linią demarkacyjną niemiecką i obwodem Paryża na prawym brzegu Sekwany.

Warunki traktatu z 26. lutego odnoszące się do okupacyi terytoryów francuskich po spłacie dwóch miliardów, pozostają w swej mocy. Rząd francuski nie będzie miał prawa nic odciągać od spłaty pierwszych 500 milionów.

Art. 8. Wojska niemieckie nieprzestaną wstrzymywać się od rekwizycyi w naturze i w pieniądzach w zajętych terytoryach; ponieważ zobowiązanie to odnosi się do zobowiązania zaciągniętego pod względem utrzymania ich przez rząd francuski, przeto w razie, gdyby mimo ponownych reklamacyi rządu niemieckiego, rząd francuski opóźniał się z wykonaniem rzeczonych zobowiązań, wojska niemieckie będą miały prawo postarać się o konieczne swe potrzeby nałożeniem podatków i rekwizycyi w departamentach zajętych, a nawet po za ich granicami, gdyby zasoby ich nie były dostateczne.

Co się tyczy żywienia wojsk niemieckich, system obecnie praktykowany, utrzymany zostanie aż do ewakuacyi fortów paryskich.

Z mocy konwencyi z Ferrieres z 11 marca 1871, zniżenia wskazane tą konwencyą wprowadzone zostaną w wykonanie po ewakuacyi fortów.

Gdy siła armii niemieckiej zmniejszoną zostanie poniżej 500,000 ludzi, uwzględnione zostaną redukcye dokonane poniżej tej cyfry, aby uskutecznić odpowiednie

zniżenie w sumie utrzymania wojsk, spłacanego przez rząd francuski.

Art. 9. Traktowanie wyjątkowe przyznane teraz produktom przemysłu terytoryów co do wprowadzania do Francyi, utrzymane zostanie na przeciąg sześciomiesięczny od 1 marca w warunkach ułożonych z delegowanymi Alzacyi.

Art. 10. Rząd niemiecki nieprzestanie uwalniać jeńców wojennych, porozumiawszy się z rządem francuskim. Rząd francuski wyszle tych jeńców co lata swe wysłużyli, do domów. Co się tyczy tych którzy lat służby nie dopełnili, cofną się oni po za Loarę. Zgodzono się, że armia paryska i wersalska, po przywróceniu władzy rządu francuskiego w Paryżu i aż do ewakuacyi fortów przez wojska niemieckie, nie przeniesie 80,000 ludzi. Aż do owej ewakuacyi rząd francuski nie będzie mógł koncentrować wojsk na prawym brzegu Loary, lecz postara się o regularne załogi w miastach leżących w tym pasie, według potrzeby utrzymania porządku i publicznego spokoju.

W miarę jak się odbywać będzie ewakuacya, naczelnicy korpusów, ułożą się wspólnie o pas neutralny między armiami obu narodów.

Dwadzieścia tysięcy jeńców uda się bezzwłocznie do Lyonu, pod warunkiem, że wysłani zostaną natychmiast po uorganizowaniu ich do Algieryi, aby użyci być mogli w tej kolonii.

(Dokończenie nastąpi.)

Paryż. „Journal officiel" ogłasza następujący dekret: „Obywatel Juliusz Fontaine, jeneralny dyrektor dóbr państwa, rozporządza na mocy uchwały komitetu dobra publicznego, i w odpowiedzi na łzy i groźby Thiersa bombardatora, i na ustawy zgromadzenia chłopów, (t. j. zgromadzenia narodowego w Wersalu) jako współwinnych co następuje: Art. 1. Znaleziona w domu Thiersa bielizna oddaną będzie ambulansom. Art. 2. Dzieła sztuki i cenne książki będą oddane bibliotekom narodowym i muzeom. Art. 3. Sprzęty i ruchomości będą sprzedane na publicznej licytacyi. Art. 4. Pieniądze pochodzące z tej sprzedaży rozdane będą wdowom i sierotom, których mężowie i ojcowie polegli w wojnie, którą były właściciel hotelu „George" (t. j. Thiers) przeciw nam prowadzi. Art. 5. Na ten sam cel przeznacza się pieniądze otrzymane za materyał zburzonego budynku. Art. 6. Na miejscu hotelu tego ojcobójcy za łoży się plac publiczny. Paryż 25. Floreal roku 79. J. Fontaine."

— O godzinie 5¾ po południu dnia 17go maja słyszano w całym Paryżu straszną eksplozyę. Ogromna fabryka nabojów przy ulicy Rappe wysadzoną została w powietrze. Ogień wszczął się w składzie papieru, a ztamtąd rozszerzył się po całem zabudowaniu. W zakładzie tym pracowało zwykle przeszło pięćset osób, ztąd łatwo sobie wyobrazić, ile ludzi musiało przy tym wypadku stracić życie. Utrzymywano w Paryżu, iż zdarzenie to jest dziełem zdrady, a twierdzenia swoje opierano na następujących powodach. W dzień wybuchu rozpuszczono przeważną część robotników o godzinie 5tej zamiast jak zwykle o godzinie 7mej; widziano wiele ludzi podejrzanych, którzy fabrykę zwiedzali i na godzinę przed wybuchem zakład ten opuścili; miano nawet złapać kilku ludzi na gorącym uczynku, którzy, gdy zakład w jednej części stał w płomieniach, inne części podpalali. Zrządzona szkoda jest bardzo znaczną, gdyż prócz zabudowania fabrycznego wiele gmachów sąsiednich jest uszkodzonych. Wieczorem tego dnia wydał komitet bezpieczeństwa następujące ogłoszenie: „Rząd wersalski splamił się w tej chwili nową zbrodnią. Ajenci jego spalili właśnie fabrykę nabojów przy ulicy Rappe i spowodowali tem straszną eksplozyę. Naliczono dotąd około 100 ofiar. Czteru sprawców znajduje się w ręku sprawiedliwości."

Kronika.

(Nieszczęsne wypadki.) W Słobudce w powiecie Kosowskim kolo młyńskie zgruchotało 11 bm. ucznia młynarskiego Franciszka Wołoszczaka — W Ryglicach w powiecie Tarnowskim włościanka Tekla Madur przyrządziła 6. b. m. szkodliwe grzyby i zjadła je z domownikami. Tekla Madur umarła w skutek tego, a inni, którzy razem z nią jedli grzyby, wyzdrowieli przy spiesznej pomocy lekarskiej. — W Toporzysku w powiecie Myślenickim zamordowany został 8. b. m. włościanin Stanisław Gruca Sprawcy zbrodni zostali uwięzieni i przyznali się do winy.

(Osobny pociąg spacerowy) do Wiednia urządzony staraniem dyrekcyi galic. kolei Karola Ludwika i kolei północnej Ferdynanda odejdzie, jak to już zapowiedziały ogłoszenia w dziennikach i osobne plakaty, jutro rano ze Lwowa. Dowiadujemy się, że wiele osób korzystając z tej pomyślnej sposobności, ceny bowiem jazdy zniżone są do połowy, wybiera się do Wiednia dla przepędzenia tam zielonych Świątek; przyczem jeżeli sprzyjać będzie pogoda zwiedzą także piękne okolice stolicy państwa.

(Pożary.) Dnia 30. kwietnia zgorzały w Skawie w powiecie Myślenickim cztery zagrody włościańskie. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezp.) wynosi 1928 złr. Dnia 12. maja zgorzała w Trójcy w powiecie Śniatyńskim, zagroda włościańska. Ogień miał być podłożony. Szkoda (niezabezpiecz.) wynosi 1000 zł. Dnia 15 maja zgorzała Haliczanowie w powiecie Grodeckim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma Szkoda wynosi 280 zł. Dnia 11. maja zgorzał w Kamionce w powiecie Rawskim szkolny budynek. Dnia 10. maja zgorzała w Posadzie lutowiskiej w powiecie Liskim zagroda włościańska. Ogień miał być podłożony Szkoda (w części zabezpieczona) wynosi 400 złr. Dnia 27 kwietnia zgorzała w Berechach górnych w powiecie Liskim zagroda włościańska. Ogień miał być podłożony. Szkoda (nie zabezp.) wynosi 888 zł. Dnia 29 kwietnia zgorzała w Ryszkowej Woli w powiecie Jarosławskim karczma. Ogień miał być podłożony. Szkoda (w części zabezp.) wynosi 1200 zł Dnia 1 kwietnia zgorzała w Radziejowej w powiecie Liskim karczma. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezp.) wynosi 500 zł. Dnia 14. maja zgorzała w Skale w powiecie Borszczowskim, olejarnia. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 5000 zł. Dnia 16 maja zgorzał w Skałacie dom jeden. Ogień miał być podłożony. Szkoda (w części zabezp.) wynosi 512 złr. D. 5. maja w Kończakach nowych w powiecie Stanisławowskim dom włościański. Przyczyna pożaru była nieostrożność. W płomieniach zginęła kobieta. Szkoda (niezabezp.) wynosi 130 zł. Dnia 29 kwietnia zgorzały w Petrance w powiecie Kałuskim dwa domy włościańskie.

(Wykaz zmarłych osób od 1. do 15. maja 1871 w mieście Lwowie). 1 Andrzej Ostrawski, rl infułat, l. 76, na porażenie płuc. 2 Teodor Brzuchowski, ławdwójt, l. 77, na rozmiękczenie mózgu. 3 Stefan Jacyk, komisarz skarbowy, l. 38, na porażenie mózgu. 4 Fryderyka Fiszer, wdowa po kapitanie, l. 64, na zapalenie płuc. 5 Jan Heinz, budowniczy, l. 68, na raka. 6 Jan Dworzak, konduktor, l. 50, na raka. 7 Ewa Beliczka, żona woźnego, l. 48, na zapalenie błoni mózgu. 8 Emilia Olszewska, córka urzędnika, l. 14, na zap. błoni mózgu. 9 Emil Bleim, syn urzędnika, l. $1^{4}/_{12}$, na zap. błoni mózgu. 10 Ludwika Bogdalska, żona krawca, l. 32, na suchoty. 11 Marya Rużycka, córka księdza, l. 13, na suchoty. 12 Róża Karolina Romańska, córka nauczyciela, l. 12, na suchoty. 23 Anna Mayer, żona oficyała, l. 56, na gruźlicę. 14 Jędrzej Mrzygłód, rezydent, l. 60, na gruźlicę. 15 Michał Bojkowski, gospodarz, l. 53, na gruźlicę. 16 Józefa Hudec, żona machinisty, l. 48, na gruźlicę. 17 Antoni Lumpisz, krochmalnik, l. 67, na gruźlicę. 18 Petronela Kowaliszyn, wyrobnica, l. 40, na gruźlicę. 19 Marya Rudakiewicz, wyrobnica, l. 16, na gruźlicę. 20 Józef Tyczyński, wyrobnik, l. 38, na gruźlicę. 21 Katarzyna Oleś, wyr., l. 30, na gruźlicę. 22 Karolina Maćko, wyrobnica, l. 7, na gruźlicę. 23 Marya Taszek, wyrobnica, l, 60, na gruźlicę. 24 Jan Liskow, z ubogiego domu, l. 60, na gruźlicę. 25 Mikołaj Boss, z ubogiego domu, l. 71, ze starości. 26 Łukasz Procek, l. 75, ze starości. 27 Zofia Wysocka, gospodyna, l. 72, ze starości. 28 Jan Karyczak, woźny, l. 63, na udór. 29 Marya Winiarz, służąca, l. 30, na udór. 30 Aniela Burzycka, ogrodniczka, l. 25, na wąglik.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu kwietniu 1871:

	Miejsce targu:									
	Bochnia		Tarnów		Wieliczka		Tarnobrzeg		Dąbrowa	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	70	5	49	5	59	4	59	5	12
„ żyta	3	1	3	33	3	48	2	87	3	—
„ jęczmienia	2	63	2	65	2	68	2	50	2	25
„ owsa	1	87	1	98	2	—	2	20	1	80
„ grochu	4	15	5	75	4	55	4	—	4	—
„ hreczki	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—
„ kukurudzy	—	—	4	—	4	7	—	—	5	42
„ ziemniaków	—	98	1	30	1	24	1	—	—	80
Cetnar siana	1	73	1	70	1	46	1	40	1	40
Sąg drzewa twardego	11	2	12	—	11	65	8	-	—	—
„ „ miękkiego	8	10	9	—	10	75	7	—	-	—
Funt mięsa wołowego	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15
Miara wina	—	—	—	—	—	50	—	60	—	—
„ piwa	—	—	—	—	—	12	-	20	—	—
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	—	—	—	—	30	—	—
„ bez wiktu	—	—	—	—	—	—	—	50	—	

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu."

Wiedeń, 23. maja. Izba deputowanych Rady państwa przyjęła bez rozpraw wniosek wydziału względem tymczasowego dalszego poboru podatków na czerwiec. Franciszek Gross wnosi, aby na jutrzejsze posiedzenie postawić na porządek dzienny rozprawy nad adresem. Costa oświadczył, iż istnieje już adres wyszły z jakiegoś wydziału konstytucyjnego. Izba jednak nie wyznaczyła takiego wydziału; wniosek o adres musiałby przeto poddany być wprzódy pod głosowanie, czy zostanie poparty, a dopiero następnie mógłby być odczytany. Prezes izby uważa ten sposób formalnego traktowania za nie dosyć należyty, lubo nie jest zupełnie w porządku, aby wydział przybierał sobie taką nazwę. Banhans wskazuje, że wydział konstytucyjny pod tą samą nazwą swoją wnosił niedawno przedsięwzięcie wyborów do delegacyi, co nie wywołało żadnej uwagi.

Czerkawski uważa obrady budżetowe za pilniejsze; interpeluje przełożonego wydziału finansowego z powodu przewlekania sprawozdania. Demel odpychając ten zarzut, wyświeca stan prac wydziału finansowego. Bar. Krystyan Kotz zwraca się przeciw wydziałowi finansowemu wśród hałasu lewicy. Smolka oświadcza, iż niebezpieczną jest rzeczą zaskoczyć izbę tak ważną kwestyą jak adres, i wnosi, aby odroczyć przedmiot ten do przyszłego tygodnia. W głosowaniu uchwaliła Izba 72 głosami przeciw 59 wniosek Grossa, aby na jutrzejszy porządek dzienny postawić rozprawy nad adresem. Wobec tego głosowania oznajmia Smolka, iż on i jego przyjaciele zastrzegają sobie, co postanowią, czy zwłaszcza będą obecni na jutrzejszem posiedzeniu, skoro zmuszają ich w ten sposób do usunięcia się. Petrino oświadcza, iż przystępuje do tego kroku.

Wiedeń, 23. maja. Wczoraj wieczorem otwartą została delegacya węgierska. Majlath wybrany prezesem, zwracając uwagę na wypadki zagraniczne, kładzie nacisk na potrzebę dania monarchii silnych podstaw na zewnątrz przez uchwalenie środków mogących ją postawić w stanie obronnym.

Wersal, 22go maja w nocy. Wojsko obsadziło plac nowej opery; główna kwatera jenerała Cissey jest w szkole wojskowej. W pobliżu pałacu inwalidów nastąpił wielki wybuch z pożarem. Wojsko posuwa się dalej stopniowo w pochodzie swym na Paryż. Dotychczas mamy do 10.000 jeńców. Nikomu nie wolno opuszczać Paryża i przybywać do niego, dopóki główni przywódzcy nie będą aresztowani. Na zgromadzeniu narodowem oznajmił Thiers zwycięztwo odniesione bez wielkich ofiar; przyrzeka surowe wykonywanie prawa przeciw winnym rokoszanom. Jules Simon wnosi projekta ustaw, jeden względem przywrócenia kolumny na placu Vendôme z posągiem Francyi na szczycie, drugi względem wyporządzenia kaplicy Chapelle expiatoire (zburzonej przez powstańców). Wniosek uchwalający wotum podziękowania Thiersowi i armii przyjęty został przez aklamacyę.

Wersal 23. maja. Donoszą z Algieryi: Plemiona powstałe dają zakładników. Porządek wraca.

Madryt 22go maja. Na posiedzeniu kortezów wnieśli republikanie wniosek o przywrócenie republiki, podczas gdy Karliści domagają się uznania Don Carlosa i unieważnienia wyboru króla Amadeusza. Przebieg posiedzenia bardzo burzliwy. Epizod ten pozostał jednak bez rezultatu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 23 maja.

Hotel George: Pp. Jabłonowski A., z Rawy. - Malinowski W., z Horożanki. — Padlewski W., z Czernicy. — Szeliski Kaz., z Chodaczkowa. — Telczyński Z., z Przemyśla. — Fromm Edw., z Odessy.

Hotel europejski: P. Kossowicz W., z Uberca.

Hotel angielski: Pp. Dobrzyński W., z Popowiec. — Gnoiński A., z Danielicza. — Lewandowski F., z Poznania. — Załuski K., kapitan z Multan.

Hotel Kuhna: P. Nowosielski B., z Kałusza.

Hotel krakowski: Pp. Czaprański K., c. k. sędzia powiatowy, z Zabłotowa. — Skwarczyński T., z Popiela.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 23 maja.

Pp. Czajkowski J., do Sarnik. — Jano ski J., do Chocina. — Jełowicki J., do Daszowy. — Jełowicki W., do Chudyjowic. — Puchalski M., do Dworca. — Wasilkowski E., do Woli rafałow., — Zajkowski K., do Rynowa.

TEATR.

Dziś (przedstaw. polskie). 1szy gościnny występ p. Heleny Modrzejewskiej, artystki teatrów warszawskich. **„Adryanna Lecouvreur"** Dramat w 5 aktach z francuskiego pp. Scribe i Legouve.

Jutro (przedstawienie niemieckie). **„Die Grossherzogin von Gerolstein"**. Wielka komiczna operetka z tańcami, ewolucyami, w 3 aktach i w 4 obrazach przez Meilhac i Halevy. Przełożył na niemieckie Juliusz Hopp. Muzyka J. Offenbacha. Kostiumy i wystawa nowo sporządzone.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
„ „ do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 8 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — rano.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu maju 1871

Dnia	Barometer Millimeter 7h	2h	9h	M.	Stopień ciepła wedle Celsiusa 7h	2h	9h	M.	Ciśnienie pary millimetr. 7h	2h	9h	M.	Wilgoć powietrza w % 7h	2h	9h	M.	Stan nieba 0—10 7h	2h	9h	M.	Wiatru kierunek i siła 7h	2h	9h	Ozonometer 0—10 7h	2h	9h	M.	Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
20	739·49	738 69	737 70	738·63	5 5	12·3	9·0	8·93	5·30	4·15	5·48	4·98	80	39	65	61·3	5	8	5	6 0	W 3	W 5	W 2	7	6	6	6·3	—
21	735.71	733·89	733·61	734·40	9·9	17·1	10·5	12·50	5·92	5·52	7·36	6 27	60	38	78	60·7	2	8	9	6·3	W 2	SW 3	W 2	6	7	7	6 7	2·26

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 23. maja. Południowy.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	259	75	261	
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	172	—	173	60
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	—	—	—	—	124	—	126	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a	—	—	—	—	83	50	84	25
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	—	75	75
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	40	90	—
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	88	75	89	50
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	75	—	75	50
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	50
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	79	5	86
„ cesarski	—	—	—	—	5	83	5	90
Napolendor	—	—	—	—	9	85	9	93
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	95
„ papierowy „	—	—	—	—	1	63	1	63 3/4
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	84	1	85
Srebro	—	—	—	—	122	25	123	50

(oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 20. maja 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	69.10	69.20
od kwietnia do października po 5%	68.85	68.95
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4 1/2 %	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	293.50	294.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	293.—	294.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	91.—	92.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	97.25	97.50
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	110.75	111.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	126.—	125.25
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—

B. Krajów koronnych.
Obligacye inddmn. po 5% za 100 zł.

Czech	96.—	97.—
Bukowiny	73.50	74.—
Galicyi	74.80	75.10
Niższej Austryi	97.25	97.75
Siedmiogrodu	75 —	75.50
Węgier	79.70	80.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	241.25	241.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	278.30	278.50
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	894.—	898.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	70.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	767.—	769.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	608.—	609.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k	222.50	223.—
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	22.2	2255
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	256.75	257.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	173.—	173.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	42 .—	421.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	171.80	172.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.25	106.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	74.50	—.—
„ „ „ po 5%	83.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	89.25	89.50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	89.—	89.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.50	92.70
Węgier. Towar. ziemskie po 5 1/2 %	89.25	89.50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeńtwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
„ „ „ „ „ w. a.	88.—	88.50
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	105.—	105.25
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	100.—	100.25

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	168.50	169.50
Clarego po 40 zł. m. k.	34.—	36.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	100.—	102.—
Keglevicha po 20 zł. m k.	15 —	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	24.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	122.—	124.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	21.50	22.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104.40	104.50
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.80	104.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	104.10	104.20
Hamburg za 100 M. B.	91.65	91.70
Londyn za 100 ft. szt.	125.05	125.15
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.91 1/2	5.92 —
Korona	—.—	—.1/2
20frankówka	9.93	9.94
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.75	123.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 23. maja.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	35
„ „ w srebrze	69	10
Losy z 1860 roku	97	80
Akcye banku wiedeńskiego	777	—
„ „ kredytowego	280	60
Londyn 10 funtów szterlingów	124	90
Srebro	122	80
Napoleondor	9	92 1/2
Dukat	5	91 1/2

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1143 3—3) **E d y k t.**

L. 1957. C. k. sąd powiatowy w Ulanowie niniejszem obwieszcza, iż przedsięweźmie przymusową sprzedaż publiczną gospodarstwa w Kłyzowie pod Nr. k. 15 istniejącego, do masy spadkowej Horbeja czyli Norberta Szota, należącego ciała tabularnego nie stanowiącego, na 187 zł. w. a. oszacowanego, na zaspokojenie wierzytelności Józefa Karpfa w kwocie 100 zł. w. a. z przyn. w dwóch terminach, a mianowicie dnia 15. czerwca i dnia 26. czerwca r. b., zawsze o 10tej godzinie przed południem.

W pierwszym terminie gospodarstwo pomienione tylko powyżej albo przynajmniej za cenę szacunkową, w drugim zaś i poniżej ceny szacunkowej sprzedanem zostanie.

Wadyum wynosi 18 zł. 70 kr. w. a. Akta opisania i oszacowania, tudzież resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Z c. k. Sądu powiatowego
Ulanów, dnia 15. kwietnia 1871.

(1144 3—3) **E d y k t.**

Nr. 7422. C. k. lwowski Sąd krajowy czyni wiadomo, że w tymże dnia 16. Czerwca, 17. Lipca i 22. Sierpnia 1871 każdego razu o godzinie 10 rano w skutku wezwania c. k. Sądu krajowego w Wiedniu z dnia 1. Marca 1870 do l 11040 egzekucyjna sprzedaż dóbr Brusno nowe z osadą Deutschbach w powiecie cieszanowskim leżących własność p Leokadji Klimkiewicz 2 małż. Seja i masy spadkowej Józefa Klimkiewicza stanowiących na zaspokojenie wierzytelności resztującej c. k. uprzyw. austr. banku narodowego w sumie 6500 złr. m. k czyli 6825 złr. w. a. zpn. się odbędzie a to pod następującemi waruekami:

Za cenę wywołania stanowi się wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 23100 złr. w. a.

Dobra te w powyższych 3 terminach tylko wyżej lub za cenę szacunku sprzedane będą.

Przed rozpoczęciem licytacyi ma każdy chęć nabycia mający 10% ceny wywołania t. j. 2310 złr. w. a. w gotówce, lub w książeczkach galic. kasy oszczędności — lub podług kursu ostatniego dnia, w listach zastawnych czy to gal. Towarzystwa kredytowego, lub c. k. austr. banku narodnwego albo gal. obligami indemnizacyjnemi jako wadium do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

Austr. Bank narodowy od złożenia tegoż wadyum uwalnia się.

Wadyum nabywcy o ile takowe w gotówce złoży, w cenę kupna będzie wliczone, innym zaś licytującym po odbytej licytacyi zwrócone.

Jeśliby te dobra w powyższych trzech terminach przynajmniej za cenę wywołania sprzedane nie były, w takim razie wyznacza się w celu ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 22. Sierpnia godzinę 4 z południa, na który wierzycieli z tem dołożeniem wzywa się, że niejawiący się do większości głosów przytomnych policzeni zostaną, a czwarty termin licytacyjny natychmiast rozpisany będzie.

Co do ciężarów i długów odseła się chęć kupna mającego do tutejszej tabuli krajowej a co do zaległych podatków do c. k. urzędu podatkowego w Cieszanowie; extrakt tabularny zaś i dalsze warunki licytacyjne w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane być mogą.

O czem obie strony, tudzież wierzycieli z wyciągu tabularnego widocznych, a z miejsca pobytu znanych do rąk własnych, zaś niewiadomego z miejsca pobytu p. Felixa Sroczyńskiego, tudzież tych wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 2. Czerwca 1869 prawa rzeczowe na dobrach w mowie będących nabyli, lub którymby niniejsza uchwała i wszelkie inne późniejsze uchwały tej sprzedaży się tyczące, doręczone być nie mogły, do rąk ustanowionego kuratora p. adwokata Dra Malego zawiadamia się.

Lwów 15. Kwietnia 1871.

(1155 2—3) **E d y k t.**

L. 2331. Samborski c. k. sąd obwodowy ogłasza niniejszem, że na cały ruchomy jako też w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 Nr. 1 Dz. u. p. położony nieruchomy majątek Jabóba Liebermana kupca w Drohobyczu do rejestrów handlowych nie wpisanego konkurs otworzonym został. Kierownictwo takowego porucza się c. k. sędziemu powiatowemu w Drohobyczu p. Losy de Losenau jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy rozbiorowej ustanawia się p. Dra. Wohllernera adwokata w Drohobyczu.

Wzywa się oraz wierzycieli Jakóba Liebermann, aby na terminie dnia 5. czerwca 1871 o godzinie 10tej przed południem wyznaczonym po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi przed komisarzem konkursowym poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia ustanowionego zawiadowcy masy lub wyboru innego zawiadowcy i tegoż zastępcy, tudzież aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli.

Ktokolwiek chce wystąpić jako wierzyciel ze swoją pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową chociażby o nią nawet spór już był wytoczony, do dn. 20go czerwca 1871 roku w tutejszym c. k. sądzie obwodowym lub w c. k. sądzie powiatowym w Drohobyczu wedle przepisu ustawy konkursowej, pod rygorem zagrożonych tą ustawą szkodliwych skutków prawnych zgłosić i na terminie na dzień 5go lipca 1871 o 10tej godzinie rano ustanowionym przed komisarzem konkursowym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa podać.

Wierzycielom, którzy na ogólnym terminie likwidacyjnym staną i pretensye swe zgłos ą, przysłuża prawo wybrania w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy tegoż i członków wydziału wierzycieli innych osób posiadających ich zaufanie.

Wierzyciele nie mieszkający w okręgu Drohobyckiego c. k. sądu powiatowego mają według §. 111 u. k. pełnomocnika w Drohobyczu zamieszkałego celem doręczenia uchwał wymienić, gdyż w razie przeciwnym na wniosek komisarza konkursowego dla nich z urzędu na ich koszt i niebezpieczeństwo kurator ustanowionym będzie.

W myśl §. 68 ust. konk. na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych pretensyi przyprowadzenie do skutku ugody usiłowane będzie.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w Dodatku urzędowym do Gazety lwowskiej.

Z c. k. sądu obwodowego.
Sambor, dnia 16. majaa 1871.

(1160 2—3) **E d y k t.**

L. 2226. Ponieważ do terminu dnia 11go maja r. b. edyktem c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 29. kwietnia 1871 do l. 5083 celem zatwierdzenia zamianowanego przez sąd zawiadowczy masy krydalnej Salamona Rosenzweiga lub ustanowienia innego zawiadowcy i tegoż zastępcy jakoteż do wyboru tymczasowego wydziału wierzycieli wyznuczonego nikt się niezgłosił, więc w tym celu jako ustanowiony komisarz konkursowy wyznaczam nowy termin na dzień 31. maja 1871 o godz. 10tej przed południem, zaś do wykazania płynności i podstawę umieszczenia wierzytelności jako też możliwego ugodzenia tychże termin na dzień 3go lipca 1871 o godzinie 10tej przed południem, do którego wierzycieli wzywam.

Zaleszczyki, dnia 16 maja 1871.

Prokopowicz.
c. k. sędzia powiatowy jako komisarz konkursowy.

(1157 3—3) **K o n k u r s.**

L. 468-Pr. Posada kancelisty przy sądzie powiatowym w Kolbuszowy z roczną płacą 600 zł., ewentualnie 500 zł. w. a. jest opróżnioną.

Starający się o tę posadę mają wnieść swe podania w dniach 14tu drogą przepisaną do c. k. prezydyum sądu obwodowego w Tarnowie.

Tarnów, dnia 18. maja 1871.

(1161 1—3) **E d y k t.**

Nr. 3557. C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, iż na wezwanie Sądu krajowego we Wiedniu w sprawie c. k. uprzyw. powszechnego austr. Instytutu dla kredytu ziemskiego w Wiedniu, przeciw Jakubowi Herz Berustein w celu ściągnienia wierzytelności uprz. powszechnego austr. instytutu kredytowego ziemskiego w Wiedniu mianowicie reszty kapitału 98172 złr. 5 gr. w brzęczącej monecie srebrnej z 5 $^{7}/_{10}$ odsetek od 3. Kwietnia 1870 począwszy, procentów zwłoki 6% od reszty siódmej raty w ilości 3092 złr. 33 gr. od 2. Sierpnia 1870, a od 8 raty w ilości 3125 złr. od 1. Października do rzeczywistej zapłaty obliczyć i także w monecie srebrnej płacić się mających, dalej wykazać się mających kosztów egzekucyi a względnie na pokrycie takowych przeznaczonej kaucyi w ilości 2000 złr. a w. jako też nadwyżki kosztów egzekucyi i zastępstwa odbędzie się w Sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż dóbr Huta, Krzyształowa, Basznia i Reichau z przyl., Basznia górna i dolna, Onyszczaki, Sieniawa, Sucholas, Dąbrowa, Sołotwina, Czerwinczaki, Malce, Stelmachów, Kapliczów, Borowa i Tymczo w trzech terminach na dniu 3. Sierpnia, 12. Października i 7. Grudnia 1871 o godzinie 10 przed południem za cenę wywołania, przyjmuje się wyprowadzona przez c. k uprzyw. powszechny austr. zakład dla kredytu ziemskiego podług statutów cena 266.000 złr. w. a. w brzęczącej monecie srebrnej, niżej której wymienione dobra przy pierwszych dwóch terminach licytacyi nie będą sprzedane, przy trzecim zaś terminie będą one sprzedane także niżej tej ceny, jednak nie niżej sumy 115000 złr w. a w brzęczącej monecie srebrnej. Gdyby przy trzecim terminie nie uzyskano nawet tej ceny nominalnej, to w ten sam dzień po południu o 4 godzinie odbędzie się rozprawa o ułożenie lżejszych warunków. Przed rozpoczęciem licytacyi ma każdy chęć kupienia mający, wyjawny wierzycieli hypotecznych, których wierzytelności zabezpieczone są w pierwszej połowie ceny wywołania, złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadium czyli zakład w ilości 10% ceey wywołania a to w gotówce, w papierach państwa lub listach zastawnych c. k. uprzyw. powszech. austr. zakładu dla kredytu ziemskiego, podług tychże najnowszego kursu urzędownie notowanego. Wadyum najwyżej ofiarującego służy jako spłata na rachunek ceny kupna i oraz jako zakład i przechowuje się sądownie, zaś wadya reszty licytantów zwracają się tymże zaraz po ukończeniu licytacyi. Wyciąg tabularny wspomnionych dóbr i warunki licytacyi przejrzane być mogą w registraturze Sądu tutejszego.

O tem zawiadamia się także wszystkich tych wierzycieli hipotecznych, którzyby po wydaniu extraktu tabularnego to jest po 21. Lutym 1871 do Tabuli weszli lub którymby uchwała niniejsza tudzież dalsze uchwały w tej sprawie zapaść mające z jakiego bądź powodu doręczone być nie mogły przez kuratora w osobie p. adw. Dr. Semilskiego z zastępstwem p. adw. Dr. Gregorowicza ustanowionego.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 15. Kwietnia 1871.

(1162 1—3) **Edict.**

Nr. 3251. Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte in Stanislau werden diejenigen, welche als Gläubiger an die Verlassenschaft des am 27. April 1871 ohne Testament verstorbenen Feibisch Lessing Gärbereiinhabers aus Stanislau eine Forderung zu stellen haben, aufgefordert, bei diesem Gerichte zur Anmeldung und Darthuung ihrer Ansprüche den 26ten Juni 1871 um 10 Uhr Früh zu erscheinen, oder bis dahin ihr Gesuch schriftlich zu überreichen, widrigens denselben an die Verlassenschaft, wenn sie durch Bezahlung der angemeldeten Forderungen erschöpft würde, kein weiterer Anspruch zustände, als insofern ihnen ein Pfandrecht gebührt.

Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte.

Stanislau, am 9. Mai 1871.

(1164 1—3) **E d y k t.**

Nr. 4442 C. k. Sąd obwodowy Samborski zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Ludwika Czerwińskiego a właściwie Czermińskiego, że wydany przeciw niemu pod dniem 19. Lipca 1870 L. 7008 nakaz zapłaty summy 15000 złr w. a. zpn. kasie miasta Dolina i uchwałę z dnia 19. Lipca 1870. L. 7009 zawiadamiającą go o uskutecznionem uwidocznieniu przy sumie tej w Tabuli wytoczonego o zapłacenie tej summy sporu — ustanowionemu dla niego kuratorowi adw. Dr. Wołosiańskiemu z zastępstwem adw. Dr. Ehrlicha doręczył.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor dnia 25. Kwietnia 1871.

(1165 1—3) **E d y k t.**

Nr 4192. C. k. Sąd obwodowy Samborski podaje do wiadomości z pobytu niewiadomych: Wilhelma Kuczabińskiego, Franciszki z Kuczabińskich Wodzińskiej, Waleryi z Kuczabińskich Broszowej i Andrzeja Kuczabińskiego, że uchwałą dnia 18. Kwietnia 1871 do L. 4192 na zaintabulowanie Tekli Pacławskiej za właścicielkę $^{1}/_{24}$ części realności lk. 39 d./35 n. w Samborze w rynku zezwolił, i uchwałę tę ustanowionemu dla nich kuratorowi p. adw. Dr. Wołosiańskiemu z zastępstwem p. adw. Dr. Kohna doręczył.

Sambor dnia 18. Kwietnia 1871.

(1166 1—3) **E d y k t.**

L. 3927. C. k. sąd obwodowy w Samborze oznajmia Maryi z Kopystyńskich Napierskiej, Tekli z Kopystyńskich Milkowskiej, Bazylemu Kopystyńskiemu, Antoniemu i Franciszce Dutkiewiczom, Soterze Manasterkiej, Karolinie Manasterskiej i Annie Felicyannie dwojga imion Manasterskiej, że dnia 3go kwietnia 1871 do l. 3927 wnieśli przeciw im pozew Fryderyk i Mateusz Kopystyńscy o uznanie i intabulacyę prawa własności do $^{19}/_{28}$ części dóbr Horodyszcza, w załatwieniu którego pozwu wyznaczono audyencyę do słownej rozprawy na dzień 7. lipca 1871 o godzinie 10tej rano.

Ponieważ pozwani z życia i miejsca pobytu nie są wiadomi, ustanowił sąd dla nich kuratora w osobie p. adwokata Dra. Witza, z którym sprawa ta przeprowadzoną będzie

Wzywa się tedy pozwanych, aby na powyższym terminie lub sami stanęli, lub potrzebną informacyę kuratorowi udzielili lub też innego zastępcę sobie obrali i ogółem wszelkie do obrony potrzebne środki wcześnie przedsięwzięli, gdyż w przeciwnym razie skutki zaniedbania sobie samym przypisaćby musieli.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.

Sambor, dnia 18. kwietnia 1871.

(1167 1—3) **Erinnerung**

an Herrn Uso Freiherrn von Künsberg Thurnau von Lutowiska in Galizien.

Nr. 1878. Bei dem k. k. Kreisgerichte Zilli hat Herr Josef Debeutz durch Herrn Dr. Sterger wider Herrn Uso Freiherrn von Künsberg Thurnau von Lutowiska in Galizien wegen Lieferung von 51.605 Stück Sagklötzen sammt Anhangklage eingebracht.

Da dem Gerichte der Aufenthalt des Geklagten unbekannt ist, so wurde auf dessen Gefahr und Kosten Herr Dr. August Schurbi zu seinem Kurator bestellt, mit welchem diese Rechtssache nach den Bestimmungen der Gerichtsordnung ausgetragen werden wird.

Zilli, am 16. Mai 1871.

(1168 1—3) **E d y k t.**

L. 1135. Fedko Horodnicki, właściciel realności włościańskiej w Iwanówce, zmarł tamże na dniu 31go lipca 1845 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Do jego spadku powołany jest Pańko Horodnicki jako współspadkobierca, gdy zaś tegoż obecny pobyt sądowi wiadomy nie jest, przeto wzywa go się, aby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego licząc w podpisanym sądzie zgłosił się i swe oświadczenie przyjęcia spadku wniósł, albowiem w razie przeciwnym postępowanie spadkowe ze spadkobiercami, którzy się oświadczyli i z kuratorem dla niego w osobie Demka Masło ustanowionym przeprowadzonem będzie.

Z C. k. Sądu powiatowego

Skałat, dnia 9 sierpnia 1871.

(1173 1—3) **Edikt.**

Nr. 19394. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird das Edict vom 14. Jänner 1879 Z 1297 dahin richtiggestellt, daß die Klage der Eheleute Aron David zw. N. Sekler und Rebeka Sekler de praes. 9. Jänner 1871 Z. 1297 wegen Löschung der im Lastenstande der diesen Klägern gehörigen $^{7}/_{24}$ Theile eines Drittels der Realität sub Nro. 67 St. dom. 31. pag 52. n. 14. oner. intabulirten Hälfte des Betrages von 40 fl C. M f N. G. eigentlich gegen Anna Maciejowska gerichtet ist

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 8. Mai 1871.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.